

Патрон Епархије бачке свечано прослављен у Стапару

У петак, 19. септембра/2. октобра 2026. године, у порти храма Ваведења Пресвете Богородице у Стапару, литургијски је прослављен Патрон Епархије бачке – празник Преноса моштију светог Иринеја, епископа бачког, исповедника вере, и светих мученика бачких.

На светој архијерејској Литургији началствовао је Његово Преосвештенство Епископ шабачки господин Јеротеј, а саслуживали су Високопреосвећени Митрополит бачки господин др Иринеј, Преосвећена господа епископи осечкопољски и барањски Херувим, ваљевски Исихије, мохачки Дамаскин, протојереј-ставрофор Слободан Марковић, умировљени парох косјерићки, свештеници и ђакони Епархије бачке.

После прочитаног јеванђелског зачала, Његово Преосвештенство Епископ шабачки г. Јеротеј је произнео беседу о смислу страдања које су поднели свети мученици бачки, у којој је, између осталог, рекао: „Сви свети мученици су сведочили и исповедали веру да је Христос Син Бога Живога. У време када су свети мученици бачки пострадали, та иста вера је била артикулисана, али мало другачијим речима: Ја сам Србин православне вере, који исповедам да је

Христос Син Бога Живога. И управо ову веру, веру у свете мученике као стубове наше Цркве, ми сваки пут исповедамо када служимо свету Литургију, када се сабирамо на свету Литургију, јер у свакоме храму – па и у овоме овде, вашем стапарском – у часној трпези се налазе мошти светих мученика, по узору на старо хришћанско предање из првих векова када су се управо Евхаристије служиле на гробовима мученика, мученика који су уствари понављали страдање Христово. Сâм Христос је поново страдао у телима светих мученика, тако да су ови гробови мученика – данашње часне трпезе – уствари сви били осликавање оне најчувеније и непролазне гробнице, а то је Христовог гроба у Јерусалиму, празног Христовог гроба, у коме је некада лежало Његово страдало тело, страдало кроз муке и кроз Распеће, и мртво Његово тело. Али Бог Отац није допустио да Светац Његов види труљења него Га је васкрсао у трећи дан. Управо је то она вера који су исповедали свети мученици, коју и ми данас исповедамо. И ако дубоко послушамо и сагледамо њихова страдања, чућемо један тихи глас, онај исти тихи глас који је чуо и свети пророк Илија на Гори Хориву, када је по позиву Божјем дошао да се сретне са Њим. И тај тихи глас је светим мученицима бачким говорио: Уђите у рај, децо бесмртности! Тако да и данас они нама у наше време, њиховим потомцима, управо тај исти глас преносе и кажу нам да се не бојимо: Держајте се, будите одважни и ви храбро исповедајте ту исту веру коју смо и ми исповедали у своје време, а то је да смо ми Срби православне вере и не треба ничега да се бојимо, јер Христос Господ на крају тријумфује.”

После заамвоне молитве освештани су славски дарови поводом Патрона Епархије бачке. По завршетку богослужења, митрополит Иринеј је свима сабранима честитао празник, а верницима из Стапара је честитао јубилеј – двеста педесет година храма Ваведења Пресвете Богородице, и похвалио њихов труд око организације прославе Патрона Епархије бачке. У свом обраћању, Његово Високопреосвештенство Митрополит бачки господин др Иринеј је, између осталог, рекао: „Цео народ Божји, у који сви спадамо, цела пуноћа Цркве, сви верници, свеколико свештенство разних степени, и епископа, сви смо ми једно Тело, Тело Христово, један дух, сабрани у Духу Светоме, и један духовни храм, Храм Духа Светога. Зато је увек важно да сви живимо у духу саборности Цркве. Црква је саборна, свеобухватна, није нека парцијална организација зато то такође није, нажалост, неким јасно, па би хтели да Црква буде за једне, а против других, а то је немогуће. Црква је увек за све и за свакога, зато што она и постоји ради света и ради људи, не ради само неког слоја или неког staleжа, неке групе.”

Поред многобројног верног народа Епархије бачке, светој архијерејској

Литургији су присуствовали и господа Антонио Ратковић, градоначелник Сомбора са сарадницима, и Јакоб Пфајфер, жупник оџачки и апатински.

На светој Литургији су појали чланови хора Школе црквеног појања „Свети Јован Дамаскин” при Црквеној општини новосадској, којим је дириговао ђакон др Владимир Антић, доцент Православног богословског факултета Универзитета у Београду. Поред чланова наведеног хора, заједнички су појали и чланови црквених хорова „Свети Роман Мелод” из Суботице, којим диригује Драгана Николић, „Свети Георгије” из Бечеја, којим диригује Сенка Јовановић, и хора „Свети цар Константин и царица Јелена” из Сомбора, којим диригује Милан Радишић.

Извор: Епархија бачка

